

ВОЛОДИМИР ЮРІЙОВИЧ МАРТИНЮК

Володимир Юрійович Мартинюк народився в 1951 році, закінчив у 1974 році з відзнакою Тернопільський державний медичний інститут.

З 1975 по 1978 рік, перебуваючи на посаді головного дитячого невролога Управління охорони здоров'я Рівненської облдержадміністрації, започаткував створення дитячої неврологічної служби області.

З 1978 по 2013 рік, працюючи в Київському інституті удосконалення лікарів МОЗ України (Національна академія післядипломної освіти імені П.Л. Шупика), пройшов трудовий шлях від клінічного ординатора, старшого лаборанта до завідуючого новоствореної кафедри «Дитяча неврологія та медико-соціальна реабілітація» (2004–2013 рр.). У 1983 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Стан мозкової гемодинаміки у дітей з різною тяжкістю епілепсії».

З 1992 року є головним позаштатним дитячим неврологом Міністерства охорони здоров'я України. За цей період під його керівництвом була організаційно структурована дитяча неврологічна служба України. Згідно з підготовленим Наказом МОЗ України № 214 від 11.10.1993 р. фах «дитяча неврологія» вперше став окремою лікарською спеціальністю. З 1994 по 2013 рік кількість дитячих неврологів зросла від 260 до 1000 фахівців. Підготував Концепцію удосконалення неврологічної допомоги й профілактики інвалідності в дітей, що підтримана головними дитячими неврологами Управління охорони здоров'я обласних держадміністрацій, впроваджена в усіх регіонах України й реально вплинула на зменшення виходу дітей на інвалідність, пов'язану з органічним ураженням нервової системи. У кожній області відкрито дитяче неврологічне відділення, організований амбулаторний прийом дітей із неврологічною патологією.

У 1993 році разом з проф. С.К. Євтушенко, дитячими неврологами з усіх регіонів України започаткував та зареєстрував у Міністерстві юстиції України громадську організацію — Асоціацію дитячих неврологів України.

З 1996 року В.Ю. Мартинюк очолив новостворений Український медичний центр реабілітації дітей з органічним ураженням нервової системи МОЗ України, де розробив і втілює функціонально-системний підхід до реабілітації дітей з органічним ураженням нервової системи. Методологія реабілітаційного процесу базується

на моделі «Тандем-партнерство»: «дитина — сім'я — фахівець» і поєднує медичні й соціально-педагогічні методики. Означена модель схвалена вченою медичною радою МОЗ України від 17.04.1998 р.

З 1998 по 2015 рік в Україні відкрито близько 100 центрів (відділень) медико-соціальної реабілітації дітей з органічним ураженням нервової системи. Відкриття означених вище центрів започаткувало в Україні зміну парадигми надання допомоги дітям з обмеженнями життєдіяльності, що базується на біопсихосоціальной моделі хвороби, Міжнародній класифікації функціонування, обмежень життєдіяльності та здоров'я (ВООЗ, 2001 р.) і передбачає реальні шляхи до дієвої деінституалізації осіб з інвалідністю.

В.Ю. Мартинюк є автором (співавтором) понад 500 наукових друкованих праць, у тому числі монографій, підручників, посібників, патентів. Серед них «Класифікація уражень нервової системи у дітей» (2001 р.), «Розвиток мовлення та його порушення у дітей від народження до 3 років» (2002 р.), «Судорожні стани у дітей» (2003 р.), «Основи медико-соціальної реабілітації дітей з органічним ураженням нервової системи» (2005 р.), «Нейропротектори, ноотропи, нейрометаболіти в інтенсивній терапії уражень нервової системи» (2005 р.), «Мінімальна мозкова дисфункція» (2011 р.) та інші. До наукових здобутків автора належать дослідження в неонатальній неврології, епілептології, нейроінфекції, нейроанестезіології та нейрореабілітології.

За цикл наукових праць «Органічні ураження нервової системи у дітей. Розробка і впровадження в практику нових методів діагностики, лікування, профілактики, медичної реабілітації та соціальної адаптації» В.Ю. Мар-

тинюку разом з групою фахівців в 1999 році присуджена Державна премія України в галузі науки і техніки.

В.Ю. Мартинюк нагороджений державними та галузевими нагородами України: орденом «За заслуги» III ступеня, відзнакою МОЗ України «Хрест Пантелеймона Цілителя», орденом Української православної церкви преподобного Нестора Літописця, медаллю імені професора К.О. Семенової «Знання и долг, честь и милосердие», медаллю «20 років незалежності України» та іншими.

У 2001 році В.Ю. Мартинюку присвоєно звання «Заслужений лікар України».

Дійсний член Європейської академії дитячої інвалідності (EACD), дійсний член Канадської асоціації дитячих неврологів (CACN) та Всесвітньої асоціації дитячих неврологів (ICNA), почесний доктор медицини Університету Людвіга-Максиміліана м. Мюнхена (LMU), почесний професор Алматинського інституту удосконалення лікарів.

Завдяки особистій участі В.Ю. Мартинюка в медичні заклади охорони здоров'я України, м. Києва інвестовано іноземні кошти на створення центрів: Українського медичного центру реабілітації дітей з органічним ураженням нервової системи МОЗ України, центру хронічного гемодіалізу, перинатального центру ГУОЗ КМДА та ін.

В.Ю. Мартинюк є співголовою (разом з член-кор. НАМН, Героєм України В.І. Козьявкіним, проф. Х. фон Фоссом) Міжнародного об'єднання дитячих фахівців «Україна — Баварія», «Баварія — Україна», Міжнародного благодійного фонду Nucleus. Під його егідою проведено 10 Українсько-Баварських симпозіумів «Медико-соціальна реабілітація дітей з обмеженнями життєдіяльності». У 2009 році В.Ю. Мартинюк був засновником та одним з організаторів Всесвітнього конгресу дитячих неврологів «Діагностика, лікування, реабілітація та профілактика хвороб нервової системи у дітей», у роботі якого брали участь фахівці з 44 країн світу.

В.Ю. Мартинюк є заступником головного редактора журналу «Соціальна педіатрія та реабілітологія», входить до редакційних рад журналів «Современная педиатрия», «Міжнародний неврологічний журнал», «НейроNEWS: психоневрологія та нейропсихіатрія», «Вісник психоневрології», «Вісник епілептології», «Реабілітація та паліативна медицина», «Жизнь с ДЦП».

На виконання Рекомендацій парламентських слухань на тему «Освіта, охорона здоров'я та соціальне

забезпечення дітей з порушеннями психофізичного розвитку: проблеми та шляхи їх вирішення» (2015 р.) В.Ю. Мартинюком розроблена Концепція соціальної педіатрії (комплексної медико-соціальної реабілітації дітей з обмеженнями життєдіяльності), що підтримана Міністерством охорони здоров'я України, Міністерством соціальної політики України, Міністерством освіти та науки України, а також Національною академією медичних наук, Національною академією педагогічних наук. Основна мета концепції — забезпечення формування життєвого простору дитини та підлітка в суспільстві з урахуванням стану їх здоров'я. Продовжується підготовка Уніфікованих клінічних протоколів лікування та реабілітації захворювань нервової системи у дітей.

На громадських засадах співпрацює з ГО «Українська ліга розвитку хоспісної та паліативної допомоги», прикладає чимало зусиль для організації в м. Києві першого модельного центру паліативної допомоги дітям, а також створення Міжнародного соціально-медичного центру «ІСР-Київ».

40 років зі своєї професійної діяльності Володимир Юрійович (з 1975 р. — обласний дитячий невролог Рівненської області, з 1992 р. — головний дитячий невролог України) успішно й продуктивно займається організацією й удосконаленням дитячої неврологічної служби України. Його відзначає вміння довести, переконати, побачити перспективу, при цьому зберегти толерантність, витримку та професіоналізм.

Саме ці обставини й послужили основою для створення однієї з кращих дитячих неврологічних служб на пострадянському просторі.

І все ж у надісланих відгуках дитячих неврологів про діяльність Володимира Юрійовича відзначено головне — високий рівень професіонала, фахівця — дитячого невролога. По лінії санітарної авіації він побував у багатьох обласних, міських і районних лікарнях, консультуючи тяжкохворих з неврологічною патологією, його точні діагнози й рекомендації з лікування дітей високо оцінені багатьма дитячими неврологами й педіатрами. Компетентність — головна риса особистості В.Ю. Мартинюка.

Інформація про В.Ю. Мартинюка отримана з автобіографічних даних, листів дитячих неврологів, преси, Інтернету.

Редакція «Міжнародного неврологічного журналу» ■

P.S. Висловлюю щирю подяку читачам «Міжнародного неврологічного журналу», шановним дитячим неврологам — еліті вітчизняної медицини за підтримку моєї кандидатури в конкурсі «Еліта сучасної неврології».

Становлення та розвиток дитячої неврологічної служби України були б неможливими без активної участі та підтримки усієї дитячої неврологічної громади України, небаждужих державних та громадських діячів, за що я вам висловлюю щирі слова подяки!

Щиро ваш, Володимир Мартинюк